

РАБОТНИЧЕСКА ИСКРА

Орган на Работническата Комунистическа Партия в България.

RAB. ISKRA, Organ der Kommun. Arbeiter-Partei Bulgariens.

Organ of the Bulgarian Communist Workers' Party.

Organe du Parti Ouvrier Communiste de Bulgarie

АБОНАМЕНТ: 10 броя — 10 лв., 20 броя — 20 лв., 40 броя — 40 лв. Един брой — 1 лв. Двоен брой — 2 лв.

Адрес: Ж. Дикиджиѐв, ул. 25 линия № 2 — Варна
Adresse: Sch. Dikidjief, 25 linia № 2 — Warna (Bulgarien)

III-й Конгрес на Р. К. Интернационал (на 25 юлий)

Днес при пълния банкрут на руския болшевизм и Третия интернационал, найналежащо и нагледно изпква ролята и необходимостта от класов работнически комунистически интернационал, а той се роди и организира на време. Работнически Комунистически Интернационал, който на 25 тогосвика свика своя III конгрес, успя да спаси честта на пролетарията като историческа класа и въпреки ослепителния блесък на първо време на III интернационал, осветен от пламъците на революцията, чрез Раб. Ком. Интернационал пролетарията доказа, че е способен да се ориентира правилно при всички исторически събития и да намира своето историческо място в тях.

Работнически комунистически интернационал извикан на сцената като необходимост на най-пролетарските и капиталистически страни в Европа: Германия, Англия и пр., е още по-голема необходимост за пролетарията от назадналите балкански и источни страни.

В страни като България, с внушителните сили на дребната буржуазия, пролетарията е поставен при най-неблагоприятни условия за завладяване на политическата власт, чрез пролетарската революционна диктатура. Ние българските пролетарии трябва да разберем, че в България пролетарската диктатура не може да се наложи — освен като интернационална; а това значи, че ние имаме единствена надеждна опора за социалната революция само в пролетарията от силните капитали-

стически страни, на които се гради и организира Раб. Ком. Интернационал и нашата Бжл. Раб. Ком. Партия.

Дребната буржуазия е безсилна да господства без класово сътрудничество или с буржуазията, или с пролетарията — според момента. Днес момента диктува, не само на руската, но и мировата дребна буржуазия, компромис с пролетарията, компромис, който да респектира капиталистическата буржуазия и да попречи на социалната революция.

Такъв компромис е „селско-работническо“ и „работническо правителство“, като контр-революционна опора на буржуазията против социалната революция и диктатурата на пролетарията. Изразител на тази политика е III Ком. Московски Интернационал на дребно-буржуазни упортизъм, — ето защо ние викаме: *Долу III Интернационал на измената! В един гроб с своя брат II фалшив интернационал!*

Работн. Ком. Интернационал днес обединява будното съзнателно работничество за щурм на капитализма, за социалната революция и чрез диктатурата на пролетарията за комунизма.

Работ. Ком. Интернационал е изразител на пролетарското историческо революционно битие и на съзнателните сили на революцията.

Да живее Раб. Ком. Интернационал!

Да живее III конгрес на съзнателното международно комунистическо работничество!

Ц. И. К.

Буржуазният парламентаризм.

Буржуазната държава, която е прокарала и узаконила съществуването на всички днешни представителни институти, допуска представителството на работническата класа в тех, не в името на премахването на частната собственост, над която се гради всека експлоатация и всеко политическо и економическо робство на пролетарията, а в името на нейното разширение и закрепване. И всека политическа или економическа реформа, от която и политическа партия, която участва в общините или парламента, да иде тя, каквито оастроявания да прави над съществуващите до тогав законположения и институти, които регулират тая часна собственост и свързани с нея класови имуществени отношения, не може в никой случай да отиде до пълно отричане на частната собственост. Иначе немаше и нема защо днешната буржуазна държава сама да предвижда и допуска изборността на представители от работническата класа за разните представителни учреждения.

Изхождайки от горното реално, конкретно и логическо положение, работата и на най-революционната партия, която би влезла и влиза в тия представителни изборни институти, ако тя иска по принцип да оправдае своето влизане в тех пред своите избиратели, пенменуемо и наложително, въпреки всички революционни фрази, се обръща в края крайщата на партия за реформа, за *жръж* на буржуазната държава и нейните институти; но не и в партия за разрушението на последните и заместването им с работнически съвети и общ конгрес на тия съвети.

Измислицата за революционното използване на буржуазните общини, окръжните постоянни комисии и парламента, колкото и тесняците да я повтарят при всеки избор, си остава една празна фраза, която до сега не вписа и нема да впише и в бъдеще никакъв друг актив зад себе си, освен голи илюзии и горчиви разочарования за работническата класа.

Каква голема шарлатания и измама се крие в тая буржуазна представителна система — при факта, че буржуазията владее целата държавна машинерия, всичките средства на производството и размената, целата административна и политическа власт — показва 40 годишното наше парламентарно и общинско управление; показва също най-добре активното участие напоследък на Българската Комунистическа Партия (тесни социалисти) с около 50 свои представители в парламента и с завладяването и управляването от нея през близо повече от 2 години с стотина градски и селски общини. Нека всеки истински наеман и честен работник си направи сметката и си даде отчет — каква полза е извлекъл от участието на тесняците в парламента и от тяхното управление на общините. Отговорът е един: никаква.

Всеки наеман работник трябва да разбере веднаж за винаги, че *парламентните, общинските съвети, окръжните постоянни комисии и училищни настоятелства са институти, чрез които буржуазията крепи и продължава своето класово господство, като отклонява работническата класа от нейната пряка революционна акция и я вкарва из пътя на легализма, из пътя на безкрайните, безползните и крайно опасните очаквания на свое-*

го освобождение от болшинството шропомазани свои парламентарни, общински, окръжни и училищни съветници.

Българската Работническа Комунистическа Партия, дълбоко убеждена в тая исторически доказана истина, че *освобождението на работническата класа ще стане не с участието и с свои представители в буржуазните общини и парламента, а с жестока въоръжена борба на улицата, а може би и на границата, с всички вътрешни и външни контра-революционни сили* бойкотира всички буржуазни избор, киню представителни институти, като открива широко вратите на преката масова революционна борба на наемната работническа класа с буржуазията и издига на местото им революционните работнически съвети и пролетарската диктатура.

Прочее, долу буржуазните парламентарни институти!

Да живее революцията!

Да живеят революционните работнически съвети!

Да живее пролетарската диктатура.

Безсилието на „Оргеш“.

Българския „Оргеш“ изразен на нашата почва, като „Народен Сговор“, — още от първия момент на своето властване е поставен на сериозно испытание. Лесното завземане на властта, се вижда, че още не е гаранция за нейното стабилизиране и задържане; ето защо той търси опорни точки в средата на класовите противоречия за крепене и балансиране, което може да стане само с „гражданския мир“. „Гражданския мир“, предпоставките на когото са класовото примирение на икономическите и политическите противоречия и претягване на класовите борби, ако е невъзможен даже при най-ненормални капиталистически отношения, днес при общата смъртна криза на капитализма, той е абсолютно невъзможен. Идеята за „граждански мир“ буржуазията е издигала не в името на класовите примирения, а в името на прикриване на класовите икономически противоречия за зблуждение на широките експлоатирани слоеве и пролетарията, ето защо тя е най-малко възприемчива за буржуазията, като реално политическо изражение на капиталистическата действителност. Стремлението на „Оргеш“ да превърне тая идея в реалност, чрез обединението на сродните по политически признак партии на „реда“ и „конституцията“, се натъкна на непримиримостта и неотстъпчивостта на „сродните партии“, защото зад техните политически платформи — написани само за увеличаване на масите, — се крият истинските реални икономически замисли на капиталистически насилни. Желателното — „обединение“ на „сродните партии“ се тормози не от амбиции, а от това, че тези партии не са измислени, а са плод с дълбоки корени в съвременната икономическа действителност. Властта на „Народния Сговор“ ржководена от воените, подкрепена от буржуазната интелгенция в форма на „младите политически сили“, е власт на фантазии и само като такава може да издигне лозунг за гражданското примирение; но „гражданския мир“, всекога издиган от буржуазията за примамка на пролетарията, не може да се яви примамка за буржуазията, защото той в действителността съществува само като буржуазна измислица.

Българския пролетариат испита „обновата“ способна да даде дребната буржуазия чрез подкрепеното от теснящината дружбашко „народовласт. правителство“ и затова, — най-малко се нуждае от нова такава „обнова“ на работ. селско властническо правителство на теснящината подкрепено от дружбашчината, защото това е все същото и на същите обществено дребно-буржуазни сили.

Непримиримостта на буржуазията към примирения, днес се заключава в това, че тя иска от своята военна и щатска интелгенция и синчаги не акъл, а покорност и подчинение; буржуазията иска на чело и в ръководството на властта не генерали, професори и адвокати, а солидни капиталисти от банкери, фабриканти и землевладелци знаейки, че само туй тя ще диктува своята воля и господството на капитала. Буржуазията нема да се остави да я командва фелдфебел и генерал — те трябва да бъдат толко нейни орджия; тя нема да се примири в нейния свещени властнически олтар да се лигават дребно буржуазните блюдолици „широки и радикали“ — те трябва да бъдат безмълвни роби; тя ще испрати професорите да фабрикуват в университета автоматите и орджия на найната власт и най-после сама ще се стреми да седне на министерските кресла, като непоколебим властени диктатор на волята на капиталистическите капризи. Днес нема място на средни пътища, защото капитализма е смъртно болен и той може да продължи дните си само, чрез кръв и безпощадна експлоатация, и над мизерията и костите на пролетарията.

Фантазиите на „Оргеш“, днес още мжчащи се да диктуват чрез властта насилствено обединение, утре ще изнесат властта на търж: „кой повече даде“. Но опита да задържи властта ще го доведе до положението на румжиската военна властующа олигархия на генерал Авреску и той ще се сгромоляса в междукласовата пропаст. Също опре ли се на дребнобуржуазните сили на широки и радикали, той ще попадне под кръжостосания огън на класовия бой между буржуазията и пролетарията и ще бъде сринат в същата бездна.

Примиримост, единение, обединение и граждански мир на класите днес са невъможни, днес е момента само на класовата диктатура, която в силата на историческата логика и края на капиталистически процес, трябва да мине от диктатура кжрваво буржуазна, чрез гражданската война, към диктатура класово пролетарска и началото на комунистически процес.

В навечерието на 17 септември 22 год. ни казахме на пролетарията, че тази дата ще бъде само началото на гражданската война.

В навечерието на 22 април, парламентарните избори, ние казахме на пролетарията, че тези избори ще бъдат само игра: „бой с конфети“, а ще победи оржжнето на гражданската война. Утре когато пак ще се заговори за изборна парламентарна борба, ние ще кажим на пролетарията, че после 9 юни това ще е просто шарлатания. А всекога, когато най-много се говори за граждански мир и примирения, ние ще предупреждаме пролетарията, че повече от всекога под основите на тез разговори се крие горивия материал на гражданската война. Днес България безпорно е вече влезла в ерата на последствията на смъртната криза на капитализма, осветена от началото на гражданските буржуазна войни за съхранение на гнилия капитализъм. Пролетарията трябва да вземе класова позиция и превърне тези войни в революционно пролетарски за пролетарска диктатура и тържеството на комунизма, а тази позиция не може да бъде друга освен: позицията на Бжл. Работ. Комуни. партия и Раб. Комуни. Интернационал.

